

Pescatoria violacea (Lindl.) Dressler, Lankesteriana 5: 95 (2005).

Synoniem

Huntleya violacea Lindl., Sert. Orchid.: t. 26 (1839).

Bollea violacea (Lindl.) Rchb.f., Bot. Zeitung (Berlin) 10: 668 (1852).

Zygopetalum violaceum (Lindl.) Rchb.f. in W.G.Walpers, Ann. Bot. Syst. 6: 650 (1863).

Vindplaats

Noorden van Zuid-Amerika en het noorden van Brazilië.

Pescatoria violacea en *P. coelestis* worden aangetroffen in moerasbossen of de iets hoger gelegen kreekbossen op ca. 300-500 meter. Hier is altijd een zeer hoge relatieve luchtvochtigheid aanwezig, tussen 70 en 90% en de dichte begroeiing geeft veel schaduw. Het is een epifytisch groeiende orchidee, die zich nestelt in vorken van bomen of grof struikgewas, ca. 2-6 meter boven de grond, waarbij de wortels profiteren van de bladresten, enz., die zich hierin verzamelen. Ze groeien altijd onder een dicht bladerdak, dus minder licht dan halfschaduw.

De dagtemperaturen lopen op tot meer dan 30° Celsius, in de nacht teruglopend naar 20° Celsius. Enkele bekende vindplaatsen in Suriname zijn de Cassipoerakreek, Raleighvallen, Perica (moerasbos), Jodensavanne.

Beschrijving

De *Pescatoria* soorten hebben geen bulben. Vanuit de basis (rhizoom) ontstaan aan 2 zijden waaivormig op elkaar volgende, lange bladeren. Deze kunnen 60 cm lang worden en 4 cm breed, naar de top spits uitlopend. Groeistand opgericht diagonaal en er kunnen 12 - 14 bladeren worden gevormd.

De enkele bloem ontstaat aan de voet van de plant op een stengel van 8 cm lang. De kleur is variabel, van lila tot bronskleurig, soms vindt men ook witte mutaties, albino's. De violette petalen en sepalen gaan naar het centrum over in wasachtig wit. De lip is violet, uitvloeiend naar wasachtig wit, waarover zich een gele kam, bezet met paarse tot bruine streepjes, uitspreidt. De helmknop en zuil zijn lichtviolet, naar het centrum overgaand in geel met bruine stipjes. De doorsnede van de bloem is ongeveer 6 cm, de bloeiduur 2 -3 weken, en zij is licht geurend.

Cultuur

Deze orchidee hoort in de warme kas en is niet geschikt voor de vensterbankcultuur.

Geïmporteerde planten hebben vaak de afmetingen zoals in de beschrijving vermeld. In onze kascultuur blijven ze meestal de helft kleiner maar toch gezond groeiend en bloeiend.

Wel moeten we de juiste omstandigheden scheppen, die de omstandigheden in de natuur dicht benaderen.

Pescatoria's kunnen op blok, maar eveneens in pot gekweekt worden. Het potmengsel bestaat uit 4 delen middel bark, 2 delen zoutvrije sfagnum, 1 deel merantischaafsel (grof), of fijn gesneden schoon beukenblad, 2 delen grof gezeefde Dicksonia of Mexifern en 1 deel wateropnemende

steenwolvlokken. Hierin groeien zij zeer goed in plastic potten, luchtig opgepot met voldoende ruimte rond de wortelvoet, ongeveer 6 cm rondom.

De luchtvochtigheid moet hoog zijn, 90% in de nacht, overdag minimaal 70%.

De temperaturen zijn overdag tot 30° Celsius, in de nacht teruglopend naar 20° Celsius. De plant moet aan de voet altijd vochtig zijn.

In onze winterperiode, november tot april, kan het water geven gehalveerd worden, ook de dagtemperatuur mag dan 22-20° Celsius zijn.

Het zijn schaduwplanten, 50% licht is meer dan voldoende. De groeizijde van de plant moet naar het oosten tot zuiden gericht zijn.

De bloemknoppen ontstaan aan de voet van de plant uit de oksels van de bladeren. De knopaanleg vindt plaats wanneer het daglicht toeneemt.

Bemesting in gelijke samenstelling, chemisch, bv. Peters 20-20-20 of 18-18-18; 1 gram per liter water, 1 x per maand in de groeiperiode.

Eveneens geldt dit voor organische meststoffen, zoals bv. visemulsie, in de op de verpakking aangegeven dosering.

Op- of verpotten nooit eerder dan wanneer de plant geen humus (grondmengsel) meer kan vinden, laat de bestaande potkluit intact.

Bloeitijd

De bloeitijd in cultuur is het voorjaar, in de natuur van november tot maart.

Wetenswaardigheden

Het geslacht *Pescatoria* bestaat uit 21 soorten. Deze soorten zijn vooral in Zuid- Amerika te vinden, Colombia, Venezuela, Guyana, Suriname, Brazilië e.o. Ze werden voor het eerst door Lindley in 1852 beschreven, nadien opnieuw beschreven door Reichenbach. Lindley plaatste ze in het geslacht *Huntleya*, later kwamen ze in de geslachten *Chondrorhyncha* en *Zygopetalum*. Na verdere onderzoeken kwam Reichenbach met de nieuwe geslachtsnaam *Bollea*. Nu vallen ze onder het geslacht *Pescatoria*.

Bron:

Orchitheek NOV 1986 – 2019

Tekst: J.C. Koelewijn juni 1986

Foto's: J.C. Koelewijn